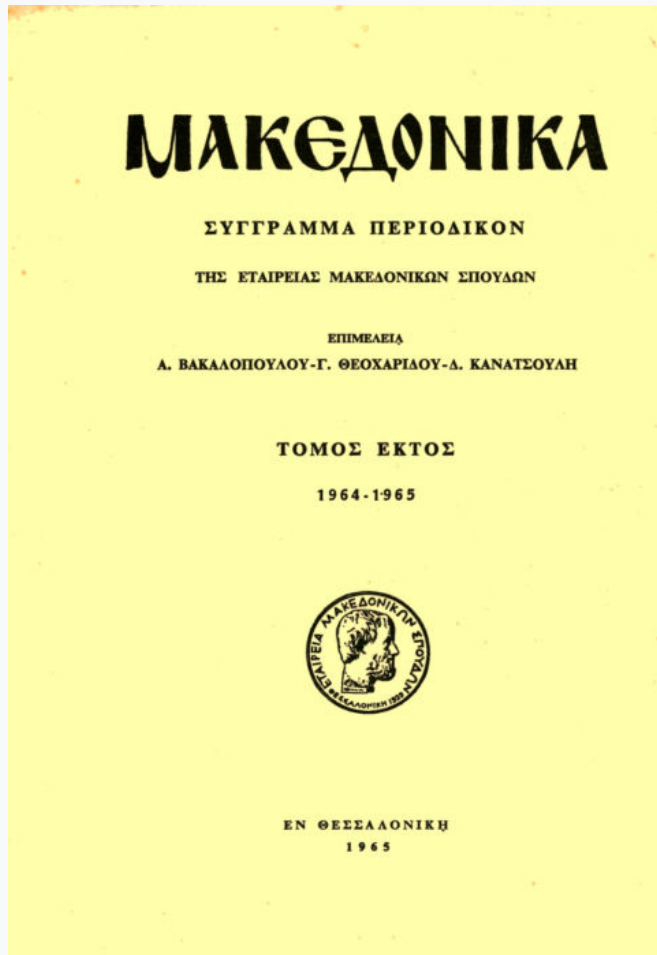

Μακεδονικά

Vol 6, No 1 (1965)

Συμπληρωματικά για το Μάνθο Παπαγιάννη

Ι. Κ. Χασιώτης

doi: [10.12681/makedonika.554](https://doi.org/10.12681/makedonika.554)

Copyright © 2015, Ι. Κ. Χασιώτης

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

To cite this article:

Χασιώτης Ι. Κ. (1965). Συμπληρωματικά για το Μάνθο Παπαγιάννη. *Μακεδονικά*, 6(1), 290–291.
<https://doi.org/10.12681/makedonika.554>

πὼς ἐδῶ εἶναι λάθος τοῦ χαρακτῆρ. Ἐπρεπε νὰ ἐπαναληφθῇ τὸ ἄρθρο στὴ γενικὴ, δηλαδὴ ΤΟΥ, ὅπως καὶ στὸ ὄνομα τοῦ πρώτου Ἐπιστάτη. Ἐτεσι πρέπει νὰ διαβάσουμε καὶ νὰ μεταγράψουμε (μὲ τὶς ἐπιφυλάξεις, ποῦ ἀνέφερα, γιὰ τὸ δεύτερο μισό τοῦ πρώτου στίχου):

[–].ΩΝΝΙΟ..ΙΙ.
Κ. Ἰούλιον Κρίσπον
τὸν ἀρχιερεῖ καὶ ἐδ-
εργέτην τειμῆς χά-
ριν. Δι' Ἐπιμελητῶν
Νειχάρχου τοῦ Δημητρί-
ου καὶ Τ-λάου (τοῦ)
Διονυσίου.

Αὐτὰ γιὰ τὴν ὄρα. Ἡ ἐπιγραφή πάντως (καὶ ὁ τόπος προελεύσεως) ἐπιβάλλει περισ-
σότερη μελέτη καὶ πληρέστερη διαπραγμάτευση. Ἀλλὰ νὰ σταματήσῃ τουλάχιστον τὸ
κακὸ τῆς ἐπαναλήψεως ἐνὸς λανθασμένου κειμένου.

Φ. ΠΕΤΣΑ

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΝΘΟ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ

Ἀπὸ τρία βενετικὰ ἔγγραφα τοῦ ΙΗ' αἰῶνα, ποῦ ἀνακάλυψε καὶ δημοσίευσε πρόσφατα ὁ γνωστός ἱστοριοδίφης κ. Κωνστ. Μέρτζιος¹, ἀντλοῦμε μερικὲς συμπληρωματικὲς πλη-
ροφορίες γιὰ τὴν οἰκογένεια τῶν Παπαγιάννηδων τοῦ Ἀργυροκάστρου, στὴν ὁποία ἀνή-
κε καὶ ὁ Ματθαῖος ἢ Μάνθος Παπαγιάννης, ποῦ μᾶς ἀπασχόλησε στὴ μελέτη μας τὴ δη-
μοσιευμένη στίς σελ. 237-255 τοῦ τόμου αὐτοῦ τῶν «Μακεδονικῶν».

Σύμφωνα μὲ τὶς μαρτυρίες λοιπὸν τῶν ἐγγράφων αὐτῶν, ὁ Ματθαῖος Παπαγιάννης
πού, ὅπως εἶδαμε, κατὰ τὶς ἀντιτουρκικὲς τοῦ ἐνέργειες στὴ Βόρειο Ἠπειρο, εἶχε χάσει
ὅλη τὴν περιουσία του, ἔχασε στὴν αἰχμαλωσία καὶ τοὺς τρεῖς γιούς του, ἀπομένοντας
στὸ τέλος μὲ ἓνα καὶ μοναδικὸ παιδί, τὴν κόρη του Ἀργυρῆ. Στίς 14 Μαΐου 1596 ἡ βενε-
τικὴ Γερουσία, ἀναγνωρίζοντας τὶς θυσίες του αὐτέξ, καθὼς καὶ τὶς ἄλλες του πολῦτιμες
ὑπηρεσίες πρὸς τὴ Γαληνότητα, τοῦ παραχώρησε μιὰ τιμητικὴ σύνταξη ἑκατὸ δοκάτων
τὸ χρόνο. Τὸ ποσὸ αὐτό, ποῦ ἦρθε νὰ προστεθῇ στὸν τακτικὸ μηνιαῖο μισθὸ τῶν δώδεκα
σκουδῶν, ποῦ, καθὼς εἶδαμε (βλ. παραπάνω, σ. 243), ὁ Παπαγιάννης πέτυχε ἀπὸ τοὺς Ἰσπα-
νοὺς κατὰ τὸ ταξίδι του στὴ Μαδρίτη (1574), ἐξακολούθησε νὰ καταβάλλεται ἀπὸ τὰ βενε-
τικὰ τομεία τακτικά καὶ στοὺς ἀπογόνους του. Ἐτεσι, ἀπὸ τὶς 27 Μαρτίου 1646² ὁ μισθὸς
αὐτὸς ἄρχισε νὰ εἰσπράττεται κανονικὰ ἀπὸ τὴν κόρη τοῦ Ματθαίου Ἀργυρῆ καὶ ἀργό-
τερα –μετὰ τὸ θάνατό της μᾶλλον– ἀπὸ τὸν Παναγιώτη Παπαγιάννη, ἀνεψιὸ τοῦ Ματ-
θαίου. Ἀπὸ τὸ 1685 καὶ πέρα τὸ προνόμιό της χορηγίας αὐτῆς πέρασε στὸ γιό τοῦ Πανα-
γιώτη Σίμωνα. Ὁ θάνατος ὁμοῦ τοῦ Σίμωνα αὐτοῦ, ποῦ βρῆκε τὸ γιό του Πρόκο βρέφος,
προκάλεσε καὶ τὴ διακοπὴ τῆς καταβολῆς τῆς χορηγίας. Ἐτεσι, τὸ Νοέμβριο τοῦ 1702
ὁ Πρόκος Παπαγιάννης, ἡλικίας τῶρα 25 χρόνων, ἐρχεται ἀπὸ τὸ Ἀργυροκάστρο στὴ

¹ Κ ω ν. Δ. Μ έ ρ τ ζ ι ο υ, Μικρὸς Ἑλληνομνήμων. Τεύχος δεύτερον, «Ἠπειρωτικὴ Ἔστις», τ. 9 (1960), σ. 107-108.

² Πού θὰ εἶναι ἴσως καὶ τὸ ἔτος τοῦ θανάτου του, ὁπότε τὴν ἐποχὴ τῆς δράσης του
στὴ Βόρειο Ἠπειρο (1572-1576) θὰ πρέπη νὰ ἦταν ἀκόμη ἐφηβός.

Βενετία και ζητά με ύπόμνημα¹ πρὸς τὸ Δόγη νὰ ἐξακολουθήσει ἡ καταβολὴ τῆς παλιᾶς τιμητικῆς χορηγίας καὶ σ' αὐτόν, μοναδικὸ διάδοχο καὶ νόμιμο κληρονόμο τοῦ Παναγιώτη Παπαγιάννη. Στὶς 13 Ἰανουαρίου 1703 ἡ βενετικὴ Γερουσία, πρὸς τὴν ὁποία διαβιβάστηκε τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πρόκου, στηριγμένη στὴν παλιότερη ἀπόφασή της τῆς 14 Μαΐου 1596, ἐγκρίνει τὴν τακτικὴ χορήγηση τῶν ἑκατὸ δουκάτων τὸ χρόνο, ἱκανοποιώντας ἔτσι καὶ τὸν τελευταῖο αὐτὸ γνωστὸ ἀπόγονο τοῦ Ματθαίου Παπαγιάννη.

Ι. Κ. ΧΑΣΙΩΤΗΣ

¹ Τὸ ὑπόμνημα αὐτὸ (ἀπὸ τῆ *Δεσμίδα 1307* τῆς σειρᾶς *Senato Terra*) εἶναι καὶ τὸ πρῶτο ἀπὸ τὰ τρία ἔγγραφα ποῦ ἐκδίδει (μεταφρασμένα) ὁ κ. Μέρτζιος.